

Bruksela, 8 marca 2019 r.
(OR. en)

7245/19

Międzyinstytucjonalne numery
referencyjne:
2018/0416(NLE)
2018/0415(CNS)

FISC 160
ECOFIN 277
DIGIT 53

NOTA DO PUNKTU A

Od:	Sekretariat Generalny Rady
Do:	Rada
Nr dok. Kom.:	15471/18 - COM(2018) 819 final 15472/18 - COM(2018) 821 final
Dotyczy:	Przepisy wykonawcze dotyczące VAT w handlu elektronicznym a) Wniosek dotyczący dyrektywy Rady zmieniającej dyrektywę Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. odnośnie do przepisów dotyczących sprzedaży towarów na odległość oraz niektórych krajowych dostaw towarów b) Wniosek dotyczący rozporządzenia wykonawczego Rady zmieniającego rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 282/2011 w odniesieniu do dostaw towarów lub świadczenia usług ułatwianych poprzez użycie interfejsów elektronicznych oraz w odniesieniu do procedur szczególnych dla podatników, którzy świadczą usługi na rzecz osób niebędących podatnikami, prowadzą sprzedaż towarów na odległość i dokonują niektórych krajowych dostaw towarów – Podejście ogólne

I. WPROWADZENIE

- 11 grudnia 2018 r. – zgodnie ze swoim komunikatem dotyczącym planu działania w sprawie VAT „W kierunku jednolitego unijnego obszaru VAT – czas na decyzje”¹ – Komisja przedłożyła Radzie następujące dwa wnioski ustawodawcze:

¹ Dok. COM (2016) 148 final.

- wniosek dotyczący dyrektywy Rady zmieniającej dyrektywę Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. odnośnie do przepisów dotyczących sprzedaży towarów na odległość oraz niektórych krajowych dostaw towarów²; oraz
- wniosek dotyczący rozporządzenia wykonawczego Rady zmieniającego rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 282/2011 w odniesieniu do dostaw towarów lub świadczenia usług ułatwianych poprzez użycie interfejsów elektronicznych oraz w odniesieniu do procedur szczególnych dla podatników, którzy świadczą usługi na rzecz osób niebędących podatnikami, prowadzą sprzedaż towarów na odległość i dokonują niektórych krajowych dostaw towarów³.

2. Wnioski te („pakiet o VAT w handlu elektronicznym”) mają na celu ustanowienie szczegółowych przepisów niezbędnych do zapewnienia funkcjonowania nowych zasad dotyczących VAT w handlu elektronicznym w następstwie zmian wprowadzonych w dyrektywie Rady (UE) 2017/2455 („dyrektywa o VAT w handlu elektronicznym”)⁴, które wejdą w życie w styczniu 2021 r. Wniosek dotyczący rozporządzenia wyjaśnia w szczególności sytuacje, w których uznaje się, że interfejsy elektroniczne, takie jak platformy handlowe, platformy i portale ułatwiają sprzedaż towarów i świadczenie usług pomiędzy użytkownikami i określa rodzaje informacji, jakie muszą one przechowywać, dotyczących sprzedaży dokonywanych za pośrednictwem interfejsu elektronicznego. Wyjaśnia również warunki, po spełnieniu których platformy handlowe nie będą zobowiązane do zapłaty VAT od dostawy towarów w kwocie przekraczającej kwotę VAT, którą zadeklarował i zapłacił z tytułu tych dostaw.

² Dok. 15471/18 FISC 556 ECOFIN 1192 DIGIT 253.

³ Dok. 15472/18 FISC 557 ECOFIN 1193 DIGIT 254.

⁴ Dz.U. L 348 z 39.12.2017, s. 7.

II. STAN PRAC

3. Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny i Parlament Europejski nie wydały jeszcze swoich opinii na temat dossier o międzyinstytucjonalnym numerze referencyjnym 2018/415 (CNS).
4. 8 marca 2019 r. Komitet Stałych Przedstawicieli uzgodnił przekazanie wyżej wymienionych wniosków Radzie (Ecofin) jako punkt A na posiedzeniu 12 marca 2019 r.

III. WNIOSEK

5. Rada (Ecofin) jest proszona, by na posiedzeniu 12 marca 2019 r. wypracowała podejście ogólne w odniesieniu do obu wniosków w ramach punktów A.
-

2018/0415 (CNS)

Wniosek

DYREKTYWA RADY

zmieniająca dyrektywę Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. odnośnie do przepisów dotyczących sprzedaży towarów na odległość oraz niektórych krajowych dostaw towarów

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 113,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego¹,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego²,

stanowiąc zgodnie ze specjalną procedurą ustawodawczą,

¹ Dz.U. C z , s. .

² Dz.U. C z , s. .

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dyrektywa Rady 2006/112/WE³, zmieniona dyrektywą Rady (UE) 2017/2455⁴, stanowi, że jeżeli podatnik ułatwia – poprzez użycie interfejsu elektronicznego, takiego jak platforma handlowa, platforma, portal lub podobne środki – sprzedaż na odległość towarów importowanych z terytoriów trzecich lub państw trzecich w przesyłkach o rzeczywistej wartości nieprzekraczającej 150 EUR lub dostawę towarów na terytorium Wspólnoty przez podatnika niemającego siedziby na terytorium Wspólnoty na rzecz osoby niebędącej podatnikiem, uznaje się, że podatnik ten otrzymał i dostarczył te towary samodzielnie. Jako że przepis ten rozбивa pojedynczą dostawę na dwie dostawy konieczne jest określenie, do której z tych dostaw należy przypisać wysyłkę lub transport towarów, aby odpowiednio określić miejsce ich dostawy. Należy też zapewnić, by zdarzenie powodujące powstanie obowiązku podatkowego z tytułu tych dwóch dostaw miało miejsce w tym samym czasie.
- (2) Nawet jeśli podatnik, który ułatwia – poprzez użycie interfejsu elektronicznego – dostawę towarów na rzecz osoby niebędącej podatnikiem we Wspólnocie może odliczyć, zgodnie z obowiązującymi przepisami, VAT zapłacony dostawcom niemającym siedziby na terytorium Wspólnoty, istnieje ryzyko, że dostawcy ci mogą nie zapłacić VAT organom podatkowym. Aby uniknąć tego ryzyka, dostawa od dostawcy prowadzącego sprzedaż towarów poprzez użycie interfejsu elektronicznego powinna być zwolniona z VAT, zaś dostawcy należy przyznać prawo do odliczenia naliczonego podatku VAT, zapłaconego w związku z zakupem lub importem dostarczanych towarów. W tym celu dostawca powinien zawsze być zarejestrowany w państwie członkowskim, w którym nabył lub z którego importował te towary.
- (3) Ponadto dostawcy niemający siedziby na terytorium Wspólnoty, którzy korzystają z interfejsu elektronicznego, aby sprzedawać towary, mogą posiadać składy w kilku państwach członkowskich oraz mogą, oprócz wewnątrzwspólnotowej sprzedaży towarów na odległość, dostarczać towary z tych składów nabywcom w tym samym państwie członkowskim. Obecnie tego typu dostawy nie są objęte procedurą szczególną dla podatników mających siedzibę na obszarze Wspólnoty, ale nie w państwie członkowskim konsumpcji, którzy świadczą usługi lub prowadzą wewnątrzwspólnotową sprzedaż towarów na odległość. Aby zmniejszyć obciążenie administracyjne, uznaje się, że ci podatnicy, którzy ułatwiają – poprzez użycie interfejsu elektronicznego – dostawę towarów na rzecz osób niebędących podatnikami na terytorium Wspólnoty, otrzymali i dostarczyli te towary samodzielnie i że powinno im się również pozwolić stosować tę procedurę szczególną celem zadeklarowania i zapłacenia VAT za te krajowe dostawy.

³ Dyrektywa Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 347 z 11.12.2006, s. 1).

⁴ Dyrektywa Rady (UE) 2017/2455 z dnia 5 grudnia 2017 r. zmieniająca dyrektywę 2006/112/WE i dyrektywę 2009/132/WE w odniesieniu do niektórych obowiązków wynikających z podatku od wartości dodanej w przypadku świadczenia usług i sprzedaży towarów na odległość (Dz.U. L 348 z 29.12.2017, s. 7).

- (4) Aby zapewnić spójność pod względem zapłaty VAT i cła przywozowego pobieranego przy imporcie towarów, należy dostosować okres na zapłatę VAT z tytułu importu organom celnym w przypadku skorzystania z uregulowań szczególnych dotyczących deklarowania i zapłaty VAT z tytułu importu do okresu czasu ustanowionego dla należności celnych w art. 111 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013⁵.
- (5) Zgodnie ze wspólną deklaracją polityczną państw członkowskich i Komisji z dnia 28 września 2011 r. dotyczącą dokumentów wyjaśniających⁶ państwa członkowskie zobowiązały się do złożenia, w uzasadnionych przypadkach, wraz z powiadomieniem o środkach transpozycji, co najmniej jednego dokumentu wyjaśniającego związku między elementami dyrektywy a odpowiadającymi im częściami krajowych instrumentów transpozycyjnych. W odniesieniu do niniejszej dyrektywy ustawodawca uznaje, że przekazanie takich dokumentów jest uzasadnione.
- (6) Należy zatem odpowiednio zmienić dyrektywę 2006/112/WE,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

W dyrektywie 2006/112/WE wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w tytule V rozdział 1 sekcja 2 dodaje się art. 36b w brzmieniu:

„Artykuł 36b

Jeżeli uznaje się, że podatnik otrzymał i dostarczył towary zgodnie z art. 14a, wysyłkę lub transport towarów przypisuje się do dostawy dokonanej przez tego podatnika.”;

- 1a) art. 66a otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 66a

W drodze odstępstwa od art. 63, 64 i 65, zdarzenie powodujące powstanie obowiązku podatkowego z tytułu dostaw towarów przez podatnika, w odniesieniu do którego uznaje się, że otrzymał i dostarczył towary zgodnie z art. 14a oraz z tytułu dostawy do tego podatnika, ma miejsce i VAT staje się wymagalny w momencie zaakceptowania płatności.”;

⁵ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiające unijny kodeks celny (Dz.U. L 269 z 10.10.2013, s. 1).

⁶ Dz.U. C 369 z 17.12.2011, s. 14.

- 2) dodaje się art. 136a w brzmieniu:

„Artykuł 136a

Jeżeli uznaje się, że podatnik otrzymał i dostarczył towary zgodnie z art. 14a ust. 2, państwo członkowskie zwalnia dostawę tych towarów dokonaną na rzecz tego podatnika.”;

- 3) art. 169 lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) transakcji podatnika, które są zwolnione zgodnie z art. 136a, 138, 142 lub 144, art. 146–149, art. 151, 152, 153 lub 156, art. 157 ust. 1 lit. b) oraz art. 158–161 lub art. 164;”;

- 4) art. 204 ust. 1 akapit trzeci otrzymuje brzmienie:

„Państwa członkowskie nie mogą jednak stosować możliwości, o której mowa w akapicie drugim, do podatnika w rozumieniu art. 358a pkt 1, który wybrał procedurę szczególną dla usług świadczonych przez podatników niemających siedziby na terytorium Wspólnoty.”;

- 4a) art. 272 ust. 1 lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) podatników, którzy nie dokonują żadnej z transakcji, o których mowa w art. 20, 21, 22, 33, 36, 136a, 138 i 141;”;

- 5) w tytule XII nagłówek rozdziału 6 otrzymuje brzmienie:

„Procedury szczególne dla podatników, którzy świadczą usługi na rzecz osób niebędących podatnikami, prowadzą sprzedaż towarów na odległość i dokonują niektórych krajowych dostaw towarów”;

- 6) w tytule XII rozdział 6 nagłówek sekcji 3 otrzymuje brzmienie:

„Procedura szczególna dla wewnątrzwspólnotowej sprzedaży towarów na odległość, dla dostaw towarów w danym państwie członkowskim dokonywanych za pośrednictwem interfejsów elektronicznych ułatwiających te dostawy oraz dla usług świadczonych przez podatników mających siedzibę na terytorium Wspólnoty ale nieposiadających siedziby w państwie członkowskim konsumpcji”;

- 7) art. 369a otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 369a

Do celów niniejszej sekcji i bez uszczerbku dla innych przepisów prawodawstwa wspólnotowego stosuje się następujące definicje:

- (1) »podatnik niemający siedziby w państwie członkowskim konsumpcji« oznacza podatnika, który ma siedzibę działalności gospodarczej lub stałe miejsce prowadzenia działalności gospodarczej na terytorium Wspólnoty, ale nie ma siedziby działalności gospodarczej ani stałego miejsca prowadzenia działalności gospodarczej na terytorium państwa członkowskiego konsumpcji;
- (2) »państwo członkowskie identyfikacji« oznacza państwo członkowskie, w którym podatnik ma siedzibę działalności gospodarczej lub jeżeli nie ma takiej siedziby na terytorium Wspólnoty – państwo członkowskie, w którym ma stałe miejsce prowadzenia działalności gospodarczej.

Jeżeli podatnik nie ma siedziby działalności gospodarczej na terytorium Wspólnoty, ale ma więcej niż jedno stałe miejsce prowadzenia działalności gospodarczej na terytorium Wspólnoty, państwem członkowskim identyfikacji jest państwo członkowskie, w którym znajduje się stałe miejsce prowadzenia działalności gospodarczej, w związku z którym podatnik zgłasza, że skorzysta z niniejszej procedury szczególnej. Podatnik jest związany tą decyzją na dany rok kalendarzowy i dwa kolejne lata kalendarzowe.

Jeżeli podatnik nie ma siedziby działalności gospodarczej ani stałego miejsca prowadzenia działalności gospodarczej na terytorium Wspólnoty, państwem członkowskim identyfikacji jest państwo członkowskie, w którym rozpoczyna się wysyłka lub transport towarów. W przypadku większej liczby państw członkowskich, z których rozpoczyna się wysyłka lub transport towarów, podatnik wskazuje, które z tych państw członkowskich jest państwem członkowskim identyfikacji. Podatnik jest związany tą decyzją na dany rok kalendarzowy i dwa kolejne lata kalendarzowe.

- (3) »państwo członkowskie konsumpcji« oznacza jedno z następujących państw:
 - a) w przypadku świadczenia usług, państwo członkowskie, które uznaje się za miejsce świadczenia usług zgodnie z tytułem V rozdział 3;
 - b) w przypadku wewnątrzwspólnotowej sprzedaży towarów na odległość, państwo członkowskie zakończenia wysyłki lub transportu towarów do nabywcy;
 - c) w przypadku dostawy towarów przez podatnika ułatwiającego takie dostawy zgodnie z art. 14a ust. 2, jeśli wysyłka lub transport dostarczanych towarów rozpoczyna się i kończy w tym samym państwie członkowskim, to państwo członkowskie.”;

- 8) art. 369b otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 369b

Państwa członkowskie zezwalają na stosowanie niniejszej procedury szczególnej następującym podatnikom:

- a) podatnikom prowadzącym wewnątrzwspólnotową sprzedaż towarów na odległość;
- b) podatnikom ułatwiającym dostawę towarów zgodnie z art. 14a ust. 2, jeśli transport dostarczanych towarów rozpoczyna się i kończy w tym samym państwie członkowskim;
- c) podatnikom niemającym siedziby w państwie członkowskim konsumpcji, świadczącym usługi na rzecz osób niebędących podatnikami.

Niniejsza procedura szczególna ma zastosowanie do wszystkich towarów lub usług tego rodzaju dostarczanych lub świadczonych we Wspólnocie przez przedmiotowych podatników.”;

- 9) art. 369e lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) gdy powiadamia o zaprzestaniu prowadzenia dostaw towarów lub świadczenia usług objętych niniejszą procedurą szczególną;”;

- 10) art. 369f otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 369f

Podatnik stosujący niniejszą procedurę szczególną przekazuje drogą elektroniczną państwu członkowskiemu identyfikacji deklarację VAT za każdy kwartał kalendarzowy, niezależnie od tego, czy sprzedaż towarów na odległość objęta niniejszą procedurą szczególną miała miejsce lub czy usługi objęte niniejszą procedurą szczególną były świadczone. Deklarację VAT składa się do końca miesiąca następującego po upływie okresu rozliczeniowego objętego daną deklaracją.”;

- 11) w art. 369g ust. 1, 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„1. Deklaracja VAT zawiera numer identyfikacyjny VAT, o którym mowa w art. 369d, oraz, dla każdego państwa członkowskiego konsumpcji, w którym VAT jest należny, całkowitą wartość, z wyłączeniem VAT, mające zastosowanie stawki VAT, całkowitą kwotę podatku VAT odpowiadającego poszczególnym stawkom, a także całkowitą kwotę należnego VAT w odniesieniu do następujących przypadków dostaw lub świadczenia usług, które to przypadki objęte są procedurą szczególną, wykonanych w danym okresie rozliczeniowym:

- a) wewnątrzwspólnotowej sprzedaży towarów na odległość;
- b) dostawy towarów zgodnie z art. 14a ust. 2, jeśli wysyłka lub transport tych towarów rozpoczyna się i kończy w tym samym państwie członkowskim;
- c) świadczenia usług.

Deklaracja VAT zawiera również zmiany dotyczące poprzednich okresów rozliczeniowych, zgodnie z ust. 4 niniejszego artykułu.

2. Jeżeli towary są wysyłane lub transportowane z innych państw członkowskich niż państwo członkowskie identyfikacji, deklaracja VAT zawiera również całkowitą wartość, z wyłączeniem VAT, mające zastosowanie stawki VAT, całkowitą kwotę podatku VAT odpowiadającego poszczególnym stawkom, a także całkowitą kwotę należnego VAT w odniesieniu do następujących dostaw objętych niniejszą procedurą szczególną, z podziałem na każde państwo członkowskie, z którego takie towary są wysyłane lub transportowane:

- a) wewnątrzwspólnotowej sprzedaży towarów na odległość innej niż sprzedaż dokonywana przez podatnika zgodnie z art. 14a ust. 2;
- b) wewnątrzwspólnotowej sprzedaży towarów na odległość i dostawy towarów, jeśli wysyłka lub transport tych towarów rozpoczyna się i kończy w tym samym państwie członkowskim, dokonanej przez podatnika zgodnie z art. 14a ust. 2.

W odniesieniu do dostaw, o których mowa w lit. a), deklaracja VAT zawiera również indywidualny numer identyfikacyjny VAT lub numer rejestracji podatkowej przyznany przez każde takie państwo członkowskie.

W odniesieniu do dostaw, o których mowa w lit. b), deklaracja VAT zawiera również indywidualny numer identyfikacyjny VAT lub numer rejestracji podatkowej przyznany przez każde takie państwo członkowskie, o ile są dostępne.

Deklaracja VAT zawiera informacje, o których mowa w niniejszym ustępie, z podziałem na państwa członkowskie konsumpcji.

3. W przypadku gdy – poza stałym miejscem prowadzenia działalności gospodarczej w państwie członkowskim identyfikacji – podatnik świadczący usługi objęte niniejszą procedurą szczególną ma jedno lub większą liczbę stałych miejsc prowadzenia działalności gospodarczej, z których świadczone są usługi, deklaracja VAT zawiera również całkowitą wartość, z wyłączeniem VAT, mające zastosowanie stawki VAT, całkowitą kwotę podatku VAT odpowiadającego poszczególnym stawkom, a także całkowitą kwotę należnego VAT w odniesieniu do takich dostaw dla każdego państwa członkowskiego, w którym ten podatnik ma przedsiębiorstwo, oraz indywidualny numer identyfikacyjny VAT lub numer rejestracji podatkowej takiego przedsiębiorstwa, z podziałem na państwa członkowskie konsumpcji.”;

12) w art. 369zb ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Państwa członkowskie wymagają, by VAT, o którym mowa w ust. 1, był płatny co miesiąc przed terminem płatności mającym zastosowanie do płatności cła przywozowego.”.

Artykuł 2

1. Państwa członkowskie przyjmują i publikują, najpóźniej do dnia 31 grudnia 2020 r., przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy. Niezwłocznie przekazują Komisji tekst tych przepisów.

Państwa członkowskie stosują wspomniane środki od dnia 1 stycznia 2021 r.

Środki przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez państwa członkowskie.

2. Państwa członkowskie przekazują Komisji tekst podstawowych przepisów prawa krajowego, przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

Artykuł 3

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 4

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

*W imieniu Rady
Przewodniczący*

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE RADY

zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 282/2011 w odniesieniu do dostaw towarów lub świadczenia usług ułatwianych poprzez użycie interfejsów elektronicznych oraz w odniesieniu do procedur szczególnych dla podatników, którzy świadczą usługi na rzecz osób niebędących podatnikami, prowadzą sprzedaż towarów na odległość i dokonują niektórych krajowych dostaw towarów

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej¹, w szczególności jej art. 397,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dyrektywa Rady 2006/112/WE² została zmieniona dyrektywą Rady (UE) 2017/2455³, która między innymi rozszerzyła zakres stosowania procedur szczególnych dla podatników niemających siedziby, którzy świadczą usługi telekomunikacyjne, usługi nadawcze lub usługi elektroniczne na rzecz osób niebędących podatnikami, na wszystkie rodzaje usług, a także na wewnątrzwspólnotową sprzedaż towarów na odległość i sprzedaż na odległość towarów importowanych z terytoriów trzecich lub państw trzecich. Dyrektywa (UE) 2017/2455 wprowadziła również niektóre przepisy dotyczące podatników ułatwiających dostawy towarów lub świadczenie usług przez innych podatników poprzez użycie interfejsu elektronicznego, takiego jak platforma handlowa, platforma, portal lub inne podobne środki.

¹ Dz.U. L 347 z 11.12.2006, s. 1.

² Dyrektywa Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 347 z 11.12.2006, s. 1).

³ Dyrektywa Rady (UE) 2017/2455 z dnia 5 grudnia 2017 r. zmieniająca dyrektywę 2006/112/WE i dyrektywę 2009/132/WE w odniesieniu do niektórych obowiązków wynikających z podatku od wartości dodanej w przypadku świadczenia usług i sprzedaży towarów na odległość (Dz.U. L 348 z 29.12.2017, s. 7).

- (2) Szczegółowe przepisy dotyczące stosowania tych procedur szczególnych określone w rozporządzeniu wykonawczym Rady (UE) nr 282/2011⁴ należy zaktualizować w następstwie rozszerzenia zakresu ich stosowania.
- (3) Definicje „wewnątrzwspólnotowej sprzedaży towarów na odległość” i „sprzedaży na odległość towarów importowanych z terytoriów trzecich lub państw trzecich” w dyrektywie 2006/112/WE również obejmują dostawy towarów, w których dostawca uczestniczy pośrednio w ich wysyłce lub transporcie do nabywcy. W związku z tym, aby zapewnić prawidłowe i jednolite stosowanie tych definicji we wszystkich państwach członkowskich oraz zwiększyć pewność prawa zarówno dla podmiotów gospodarczych, jak i organów administracji podatkowej, należy wyjaśnić i zdefiniować pojęcie „pośrednio” w tym kontekście.
- (4) Podobnie, w celu zapewnienia jednolitego stosowania przez państwa członkowskie przepisów dotyczących podatników ułatwiających dostawy towarów i świadczenie usług we Wspólnocie, a także w celu zwiększenia pewności prawa dla podatników podlegających przepisom dotyczącym podatku od wartości dodanej (VAT), jak również dla organów administracji podatkowej, które egzekwują te przepisy, konieczne jest precyzyjniejsze zdefiniowanie znaczenia terminu „ułatwia” oraz wyjaśnienie, w jakich przypadkach nie uznaje się, że podatnik ułatwia dostawy towarów lub świadczenie usług poprzez interfejs elektroniczny.
- (5) W celu zapewnienia jednolitego stosowania przepisów dotyczących VAT należy jasno określić moment, w którym płatność dokonana przez nabywcę można uznać za zaakceptowaną, tak aby ustalić, w którym okresie rozliczeniowym muszą zostać zadeklarowane dostawy dokonywane przez podatników ułatwiających dostawy towarów we Wspólnocie poprzez użycie interfejsu elektronicznego lub przez jakiegokolwiek podatnika korzystającego z procedury szczególnej dla sprzedaży na odległość towarów importowanych z terytoriów trzecich lub państw trzecich.
- (6) Niezbędne jest także określenie, jaki rodzaj informacji powinien być przechowywany w ewidencji podatników ułatwiających dostawy towarów i świadczenie usług we Wspólnocie poprzez interfejs elektroniczny. Należy przy tym uwzględnić charakter informacji dostępnych dla takich podatników, ich znaczenie dla organów administracji podatkowej oraz wymóg, zgodnie z którym tego rodzaju księgowość i prowadzenie ewidencji powinny być proporcjonalne w celu przestrzegania praw i obowiązków określonych w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679⁵.

⁴ Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 282/2011 z dnia 15 marca 2011 r. ustanawiające środki wykonawcze do dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 77 z 23.3.2011, s. 1).

⁵ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz.U. L 119 z 4.5.2016, s. 1).

- (7) Uznaje się, że podatnik ułatwiający pewne dostawy towarów we Wspólnocie poprzez użycie interfejsu elektronicznego otrzymał i dostarczył towary samodzielnie i jest zobowiązany do zapłaty VAT od tych dostaw. Należy wziąć pod uwagę fakt, że taki podatnik może być uzależniony od dokładności informacji przekazanych przez dostawców prowadzących sprzedaż towarów poprzez ten interfejs elektroniczny, aby prawidłowo zadeklarować i zapłacić kwotę należnego VAT. W związku z tym uzasadnione jest ustanowienie w przepisach, by taki podatnik nie był zobowiązany do zapłaty kwoty VAT przekraczającej kwotę tego podatku, którą zadeklarował i zapłacił za te dostawy w przypadkach, gdy otrzymane przez niego informacje są błędne oraz jeżeli może on wykazać, że nie wiedział o tym i, racjonalnie rzecz biorąc, nie mógł o tym wiedzieć. Powinno to umożliwić państwom członkowskim zwolnienie tych podatników z dodatkowych zobowiązań z tytułu VAT w przypadkach, gdy działają oni w dobrej wierze.
- (8) W celu zmniejszenia obciążeń administracyjnych dla podatników ułatwiających pewne dostawy towarów we Wspólnocie poprzez użycie interfejsu elektronicznego właściwe jest zwolnienie ich z obowiązku udowodnienia statusu sprzedawcy i nabywcy. Należy zatem wprowadzić określone domniemania wzruszalne, zgodnie z którymi dostawców sprzedających towary poprzez taki interfejs elektroniczny uznaje się za podatników, a nabywców tych towarów za osoby niebędące podatnikami.
- (9) Aby uniknąć wątpliwości, konieczne jest sprecyzowanie, że numer identyfikacyjny przyznany pośrednikowi działającemu w imieniu i na rzecz podatnika korzystającego z procedury importu jest zezwoleniem umożliwiającym mu pełnienie funkcji pośrednika i nie może być wykorzystywany przez niego do deklarowania VAT od transakcji podlegających opodatkowaniu, których sam dokonuje.
- (10) Przepis przewidujący, że podatnik, który dobrowolnie zaprzestał korzystania z procedury szczególnej, jest wykluczony z jej ponownego stosowania przez okres dwóch kwartałów kalendarzowych, nie jest uznawany za przydatny przez państwa członkowskie i może stwarzać dodatkowe obciążenia dla takiego podatnika. Przepis ten należy zatem skreślić.
- (11) Aby ograniczyć skutki o charakterze informatycznym wynikające ze zmian w sposobie wprowadzenia korekty do wcześniejszych deklaracji VAT w ramach procedury szczególnej, wskazane jest zapewnienie, by korekty deklaracji VAT dotyczące okresu rozliczeniowego poprzedzającego dzień, od którego państwa członkowskie mają stosować środki krajowe w celu zapewnienia zgodności z art. 2 i 3 dyrektywy (UE) 2017/2455, były wprowadzane w drodze zmian do tej deklaracji. Ponadto, jako że korekty wcześniejszych deklaracji VAT będą musiały zostać przedłożone w ramach kolejnej deklaracji dotyczącej okresów rozliczeniowych od dnia 1 stycznia 2021 r., podatnicy wykluczeni z procedury szczególnej nie będą już mogli dokonywać korekt w kolejnej deklaracji. W związku z tym konieczne jest ustanowienie przepisu, zgodnie z którym takie korekty powinny zostać uregulowane bezpośrednio wobec organów podatkowych zainteresowanego państwa członkowskiego konsumpcji.
- (12) Z uwagi na to, że nazwa/nazwisko nabywcy muszą być przechowywane w ewidencji podatnika korzystającego z procedury szczególnej jedynie wówczas, gdy informacja ta jest dostępna dla tego podatnika, że informacja ta nie jest konieczna do ustalenia państwa członkowskiego, w którym dostawa podlega VAT, oraz że informacja ta może spowodować trudności w zakresie ochrony danych, nie jest już konieczne umieszczenie nazwy/nazwiska nabywcy w ewidencji, którą muszą przechowywać podatnicy korzystający z procedury szczególnej. W celu ułatwienia kontroli dostaw towarów objętych procedurą szczególną należy jednak uwzględnić informacje dotyczące zwrotów towarów oraz numery przesyłek lub transakcji wśród informacji, które muszą być przechowywane przez podatników.

(13) Aby zapewnić spójność między szczególnymi uregulowaniami dotyczącymi deklarowania i zapłaty VAT z tytułu importu z jednej strony a przepisami celnymi dotyczącymi odroczenia płatności należności celnych z drugiej strony oraz zagwarantować prawidłową zapłatę VAT z tytułu importu w przypadku, gdy stosuje się te uregulowania, należy określić, że dokonywana co miesiąc płatność VAT na mocy uregulowań szczególnych może podlegać zwykłym warunkom stosowanym na mocy przepisów celnych w celu odroczenia płatności należności celnych. Należy też określić, że stosowanie uregulowań szczególnych nie obciąża państw członkowskich do nakładania na osobę zgłaszającą towary organom celnym obowiązku posiadania upoważnienia od osoby, dla której towary te są przeznaczone, do dokonania tego zgłoszenia na jej rzecz.

(14) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 282/2011,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu wykonawczym (UE) nr 282/2011 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w rozdziale IV wprowadza się następujące zmiany:
 - a) nagłówek rozdziału IV otrzymuje brzmienie:

„TRANSAKCJE PODLEGAJĄCE OPODATKOWANIU

(TYTUŁ IV DYREKTYWY 2006/112/WE)

SEKCJA 1

Dostawa towarów

(Artykuły 14–19 dyrektywy 2006/112/WE)”;

- b) dodaje się następujące art. 5a, 5b, 5c i 5d:

„Artykuł 5a

Do celów stosowania art. 14 ust. 4 dyrektywy 2006/112/WE uznaje się, że towary zostały wysłane lub przetransportowane przez dostawcę lub na jego rzecz, w tym gdy dostawca uczestniczy pośrednio w wysyłce lub transporcie towarów, w szczególności w następujących przypadkach:

- a) w przypadku gdy dostawca zleca podwykonanie wysyłki lub transportu towarów osobie trzeciej, która dostarcza towary nabywcy;
- b) w przypadku gdy wysyłka lub transport towarów dokonywane są przez osobę trzecią, ale dostawca ponosi całkowitą lub częściową odpowiedzialność za dostarczenie towarów nabywcy;
- c) w przypadku gdy dostawca wystawia fakturę i pobiera od nabywcy opłaty za transport, a następnie przekazuje je osobie trzeciej, która organizuje wysyłkę lub transport towarów;
- d) w przypadku gdy dostawca zachęca nabywcę w dowolny sposób do skorzystania z usług dostawy świadczonych przez osobę trzecią, umożliwia kontakt nabywcy i osoby trzeciej lub przekazuje w inny sposób tej osobie informacje niezbędne do dostarczenia towarów nabywcy.

Towarów nie uważa się jednak za wysłane lub przetransportowane przez dostawcę lub na jego rzecz, w przypadku gdy nabywca transportuje towary samodzielnie lub organizuje dostawę towarów z osobą trzecią, a dostawca nie bierze udziału bezpośrednio ani pośrednio w organizacji lub pomocy w organizacji wysyłki lub transportu tych towarów.

Artykuł 5b

Do celów stosowania art. 14a dyrektywy 2006/112/WE termin »ułatwia« oznacza korzystanie z interfejsu elektronicznego w celu umożliwienia nawiązania kontaktu pomiędzy nabywcą a dostawcą [...], który oferuje towary na sprzedaż poprzez interfejs elektroniczny [...], co skutkuje dostarczeniem towarów poprzez ten interfejs elektroniczny.

Podatnik nie ułatwia jednak dostawy towarów, jeżeli spełnione są wszystkie następujące warunki:

- a) podatnik nie ustala, bezpośrednio ani pośrednio, żadnych warunków, na których dokonywana jest dostawa towarów;
- b) podatnik nie bierze bezpośrednio ani pośrednio udziału w zatwierdzaniu obciążenia nabywcy dokonywaną płatnością;
- c) podatnik nie bierze bezpośrednio ani pośrednio udziału w procesie zamawiania lub dostawy towarów.

Art. 14a dyrektywy 2006/112/WE nie ma zastosowania do podatnika, który świadczy jedynie dowolną z następujących usług:

- a) przetwarzanie płatności w związku z dostawą towarów;
- b) umieszczenie w wykazie lub reklamę towarów;

- c) przekierowywanie nabywców do innych interfejsów elektronicznych, za pośrednictwem których towary są oferowane na sprzedaż, bez jakiegokolwiek dalszego udziału w procesie dostawy.

Artykuł 5c

Do celów stosowania art. 14a dyrektywy 2006/112/WE podatnik, w przypadku którego uznaje się, że otrzymał i dostarczył towary samodzielnie, nie jest zobowiązany do zapłaty VAT w kwocie przekraczającej kwotę tego podatku, którą zadeklarował i zapłacił z tytułu tych dostaw, jeżeli spełnione są wszystkie następujące warunki:

- a) podatnik jest uzależniony od informacji przekazanych przez dostawców prowadzących sprzedaż towarów poprzez interfejs elektroniczny lub przez inne osoby trzecie, aby prawidłowo zadeklarować i zapłacić kwotę należnego VAT od tych dostaw;
- b) informacje, o których mowa w lit. a), są błędne;
- c) podatnik jest w stanie wykazać, że nie wiedział o nieprawidłowości tych informacji oraz że, racjonalnie rzecz biorąc, nie mógł o tym wiedzieć.

Artykuł 5d

O ile usługodawca nie ma odmiennych informacji, podatnik, w przypadku którego uznaje się, że otrzymał i dostarczył towary zgodnie z art. 14a dyrektywy 2006/112/WE, uznaje:

- a) osobę sprzedającą towary poprzez interfejs elektroniczny za podatnika;
- b) osobę nabywającą te towary za osobę niebędącą podatnikiem.”;
- c) przed art. 6 dodaje się następujący nagłówek:

„SEKCJA 2

Świadczenie usług

(Artykuły 24–29 dyrektywy 2006/112/WE)”;

- 2) skreśla się art. 14;
- 3) dodaje się następujący rozdział Va:

„ROZDZIAŁ Va

**ZDARZENIE POWODUJĄCE POWSTANIE OBOWIĄZKU PODATKOWEGO
I WYMAGALNOŚĆ PODATKU**

(TYTUŁ VI DYREKTYWY 2006/112/WE)

Artykuł 41a

Do celów stosowania art. 66a dyrektywy 2006/112/WE moment zaakceptowania płatności oznacza moment, w którym dostawca dokonujący sprzedaży towarów poprzez interfejs elektroniczny lub osoba działająca na jego rzecz otrzymują potwierdzenie płatności, wiadomość o autoryzacji płatności lub zobowiązanie nabywcy do dokonania płatności, bez względu na to, kiedy dojdzie do faktycznego wpłacenia kwoty pieniężnej, w zależności od tego, co nastąpi wcześniej.”;

- 4) w rozdziale X dodaje się następującą sekcję 1a:

„SEKCJA 1a

Rachunkowość

(Artykuły 241–249 dyrektywy 2006/112/WE)

Artykuł 54b

1. Do celów stosowania art. 242a dyrektywy 2006/112/WE termin »ułatwia« oznacza korzystanie z interfejsu elektronicznego w celu umożliwienia nawiązania kontaktu pomiędzy nabywcą a dostawcą, który oferuje towary lub usługi na sprzedaż za pośrednictwem interfejsu elektronicznego, co skutkuje dostarczeniem towarów lub świadczeniem usług poprzez ten interfejs elektroniczny [...].

Termin »ułatwia« nie obejmuje jednak dostawy towarów lub świadczenia usług, jeżeli spełnione są wszystkie następujące warunki:

- a) podatnik nie ustala, bezpośrednio ani pośrednio, żadnych warunków, na których dokonywane są dostawa towarów lub świadczenie usług;
- b) podatnik nie bierze bezpośrednio ani pośrednio udziału w zatwierdzaniu obciążenia nabywcy dokonywaną płatnością;
- c) podatnik nie bierze bezpośrednio ani pośrednio udziału w procesie zamawiania lub dostawy towarów lub w świadczeniu usług.

2. Do celów stosowania art. 242a dyrektywy 2006/112/WE termin »ułatwia« nie obejmuje przypadków, w których podatnik świadczy jedynie dowolną z następujących usług:

- a) przetwarzanie płatności związanych z dostawą towarów lub świadczeniem usług;
- b) umieszczenie w wykazie lub reklamę towarów lub usług;
- c) przekierowywanie klientów do innych interfejsów elektronicznych, za pośrednictwem których towary lub usługi są oferowane na sprzedaż, bez jakiegokolwiek dalszego udziału w procesie dostawy towarów lub świadczenia usług.

Artykuł 54c

1. Podatnik, o którym mowa w art. 242a dyrektywy 2006/112/WE, prowadzi następującą ewidencję w odniesieniu do dostaw, w przypadku których uznaje się, że otrzymał i dostarczył towary samodzielnie, zgodnie z art. 14a dyrektywy 2006/112/WE, lub gdy bierze udział w świadczeniu usług drogą elektroniczną, w odniesieniu do których domniemywa się, że działa we własnym imieniu zgodnie z art. 9a niniejszego rozporządzenia:

- a) ewidencję określoną w art. 63c niniejszego rozporządzenia, w przypadku gdy podatnik zdecydował się na stosowanie jednej z procedur szczególnych przewidzianych w tytule XII rozdział 6 dyrektywy 2006/112/WE;
- b) ewidencję określoną w art. 242 dyrektywy 2006/112/WE, w przypadku gdy podatnik nie zdecydował się na stosowanie żadnej z procedur szczególnych przewidzianych w tytule XII rozdział 6 dyrektywy 2006/112/WE.

2. Podatnik, o którym mowa w art. 242a dyrektywy 2006/112/WE, przechowuje następujące informacje w odniesieniu do dostaw towarów lub świadczenia usług innych niż te, o których mowa w ust. 1:

- a) nazwę/nazwisko i adres pocztowy i adres elektroniczny lub stronę internetową dostawcy lub usługodawcy, którego dostawy lub świadczenie usług są ułatwane poprzez użycie interfejsu elektronicznego, a także – o ile są dostępne – następujące informacje:
 - (i) numer identyfikacyjny VAT lub krajowy numer identyfikacji podatkowej dostawcy lub usługodawcy;
 - (ii) numer rachunku bankowego lub numer rachunku wirtualnego dostawcy lub usługodawcy;

- b) opis towarów, ich wartość, miejsce zakończenia wysyłki lub transportu towarów wraz z terminem dostawy oraz, o ile jest dostępny, numer zamówienia lub niepowtarzalny numer transakcji;
 - c) opis usług, ich wartość, informacje umożliwiające ustalenie miejsca i czasu ich świadczenia oraz, o ile jest dostępny, numer zamówienia lub niepowtarzalny numer transakcji.”;
- 5) sekcja 2 rozdziału XI otrzymuje brzmienie:

„SEKCJA 2

Procedury szczególne dla podatników, którzy świadczą usługi na rzecz osób niebędących podatnikami, prowadzą sprzedaż towarów na odległość i dokonują niektórych krajowych dostaw towarów

(Artykuły 358–369x dyrektywy 2006/112/WE)

Podsekcja 1

Definicje

Artykuł 57a

Do celów niniejszej sekcji stosuje się następujące definicje:

- (1) »procedura nieunijna« oznacza procedurę szczególną dla usług świadczonych przez podatników niemających siedziby na terytorium Wspólnoty, jak określono w tytule XII rozdział 6 sekcja 2 dyrektywy 2006/112/WE;
- (2) »procedura unijna« oznacza procedurę szczególną dla wewnątrzwspólnotowej sprzedaży towarów na odległość, dla dostaw towarów w danym państwie członkowskim dokonywanych za pośrednictwem interfejsów elektronicznych ułatwiających te dostawy oraz dla usług świadczonych przez podatników mających siedzibę na terytorium Wspólnoty ale nieposiadających siedziby w państwie członkowskim konsumpcji, jak określono w tytule XII rozdział 6 sekcja 3 dyrektywy 2006/112/WE;
- (3) »procedura importu« oznacza procedurę szczególną dla sprzedaży na odległość towarów importowanych z terytoriów trzecich lub państw trzecich, jak określono w tytule XII rozdział 6 sekcja 4 dyrektywy 2006/112/WE;
- (4) »procedura szczególna« oznacza »procedurę nieunijną«, »procedurę unijną« lub »procedurę importu« w zależności od kontekstu;

- (5) »podatnik« oznacza podatnika, o którym mowa w art. 359 dyrektywy 2006/112/WE i który jest uprawniony do korzystania z procedury nieunijnej, podatnika, o którym mowa w art. 369b tej dyrektywy i który jest uprawniony do korzystania z procedury unijnej, lub podatnika, o którym mowa w art. 369m tej dyrektywy i który jest uprawniony do korzystania z procedury importu;
- (6) »pośrednik« oznacza osobę określoną w art. 369l pkt 2 dyrektywy 2006/112/WE.

Podsekcja 2

Stosowanie procedury unijnej

Artykuł 57b

(skreślono)

Podsekcja 3

Zakres procedury unijnej

Artykuł 57c

Procedura unijna nie ma zastosowania do usług świadczonych w państwie członkowskim, w którym podatnik ma siedzibę działalności gospodarczej lub stałe miejsce prowadzenia działalności gospodarczej. Świadczenie tych usług wykazuje się właściwym organom podatkowym tego państwa członkowskiego w deklaracji VAT, zgodnie z art. 250 dyrektywy 2006/112/WE.

Podsekcja 4

Identyfikacja

Artykuł 57d

1. Gdy podatnik poinformuje państwo członkowskie identyfikacji, że zamierza korzystać z procedury nieunijnej lub procedury unijnej, tę procedurę szczególną stosuje się od pierwszego dnia następnego kwartału kalendarzowego.

Jednakże w przypadku gdy pierwsza dostawa towarów lub świadczenie usług, które ma zostać objęte procedurą nieunijną lub procedurą unijną, ma miejsce przed tym dniem, procedurę szczególną stosuje się od dnia takiej dostawy lub świadczenia usług, pod warunkiem że podatnik poinformuje państwo członkowskie identyfikacji o rozpoczęciu swojej działalności, która ma być objęta procedurą, nie później niż dziesiątego dnia miesiąca następującego po tej pierwszej dostawie towarów lub świadczeniu usług.

2. W przypadku gdy podatnik lub pośrednik działający na jego rzecz informuje państwo członkowskie identyfikacji, że zamierza korzystać z procedury importu, tę procedurę szczególną stosuje się od dnia, w którym podatnik lub pośrednik otrzymał indywidualny numer identyfikacyjny VAT na potrzeby stosowania procedury importu zgodnie z art. 369q ust. 1 i 3 dyrektywy 2006/112/WE.

Artykuł 57e

Państwo członkowskie identyfikacji identyfikuje podatnika stosującego procedurę unijną za pomocą jego numeru identyfikacyjnego VAT, o którym mowa w art. 214 i 215 dyrektywy 2006/112/WE.

Indywidualny numer identyfikacyjny przyznany pośrednikowi zgodnie z art. 369q ust. 2 dyrektywy 2006/112/WE umożliwia mu działanie w charakterze pośrednika na rzecz podatników stosujących procedurę importu. Numer ten nie może jednak być wykorzystywany przez pośrednika do deklarowania VAT od transakcji podlegających opodatkowaniu.

Artykuł 57f

1. W przypadku gdy podatnik stosujący procedurę unijną przestaje spełniać warunki przewidziane w definicji zawartej w art. 369a pkt 2 dyrektywy 2006/112/WE, państwo członkowskie, w którym został on zidentyfikowany, przestaje być państwem członkowskim identyfikacji.

Jednakże w przypadku gdy podatnik wciąż spełnia warunki stosowania tej procedury szczególnej, wskazuje on – aby móc nadal stosować tę procedurę – jako nowe państwo członkowskie identyfikacji państwo członkowskie, w którym ma siedzibę działalności gospodarczej, lub – jeżeli nie ma siedziby działalności gospodarczej na terytorium Wspólnoty – państwo członkowskie, w którym ma stałe miejsce prowadzenia działalności gospodarczej. W przypadku gdy podatnik korzystający z unijnego systemu dostaw towarów nie ma siedziby we Wspólnocie, wskazuje on jako nowe państwo członkowskie identyfikacji państwo członkowskie, z którego wysyła lub transportuje towary.

W przypadku zmiany państwa członkowskiego identyfikacji zgodnie z akapitem drugim, zmiana ta ma zastosowanie od dnia, w którym podatnik przestaje mieć siedzibę działalności gospodarczej lub stałe miejsce prowadzenia działalności gospodarczej w państwie członkowskim, które było wcześniej wskazane jako państwo członkowskie identyfikacji, albo od dnia, w którym podatnik ten zaprzestaje dokonywania wysyłek lub transportu towarów z tego państwa członkowskiego.

2. W przypadku gdy podatnik stosujący procedurę importu lub pośrednik działający na jego rzecz przestaje spełniać warunki określone w art. 369l ust. 2 pkt 3 lit. b)–e) dyrektywy 2006/112/WE, państwo członkowskie, w którym podatnik ten lub jego pośrednik został zidentyfikowany, przestaje być państwem członkowskim identyfikacji.

Jednakże w przypadku gdy podatnik lub jego pośrednik wciąż spełnia warunki stosowania tej procedury szczególnej, wskazuje on – aby móc nadal stosować tę procedurę – jako nowe państwo członkowskie identyfikacji państwo członkowskie, w którym ma siedzibę działalności gospodarczej, lub – jeżeli nie ma siedziby działalności gospodarczej na terytorium Wspólnoty – państwo członkowskie, w którym ma stałe miejsce prowadzenia działalności gospodarczej.

W przypadku zmiany państwa członkowskiego identyfikacji zgodnie z akapitem drugim, zmiana ta ma zastosowanie od dnia, w którym podatnik lub jego pośrednik przestaje mieć siedzibę działalności gospodarczej lub stałe miejsce prowadzenia działalności gospodarczej w państwie członkowskim, które było wcześniej wskazane jako państwo członkowskie identyfikacji.

Artykuł 57g

1. Podatnik stosujący procedurę nieunijną lub procedurę unijną może zaprzestać stosowania tych procedur szczególnych niezależnie od tego, czy nadal dostarcza towary lub świadczy usługi, które mogą kwalifikować się do tych procedur. Podatnik informuje państwo członkowskie identyfikacji o swojej decyzji co najmniej 15 dni przed końcem kwartału kalendarzowego poprzedzającego kwartał kalendarzowy, w którym zamierza zaprzestać stosowania procedury. Zaprzestanie stosowania procedury szczególnej staje się skuteczne począwszy od pierwszego dnia następnego kwartału kalendarzowego.

Zobowiązania z tytułu VAT dotyczące dostaw towarów lub świadczenia usług powstałe po dniu, w którym zaprzestanie stosowania procedury szczególnej stało się skuteczne, muszą zostać uregulowane bezpośrednio wobec organów podatkowych zainteresowanego państwa członkowskiego konsumpcji.

2. Podatnik stosujący procedurę importu może zaprzestać stosowania tej procedury bez względu na to, czy nadal prowadzi sprzedaż na odległość towarów importowanych z terytoriów trzecich lub państw trzecich. Podatnik lub pośrednik działający na jego rzecz informuje państwo członkowskie identyfikacji o swojej decyzji co najmniej 15 dni przed końcem miesiąca, w którym zamierza zaprzestać stosowania procedury. Zaprzestanie to jest skuteczne od pierwszego dnia następnego miesiąca, a podatnik przestaje być uprawniony do stosowania danej procedury do dostaw towarów lub świadczenia usług realizowanych od tego dnia.

Podsekcja 5

Obowiązki w zakresie sprawozdawczości

Artykuł 57h

1. Nie później niż dziesiątego dnia następnego miesiąca podatnik lub pośrednik działający na jego rzecz informuje państwo członkowskie identyfikacji drogą elektroniczną o każdym z następujących wydarzeń:

- a) zaprzestaniu prowadzenia swojej działalności objętej procedurą szczególną;
- b) wszelkich zmianach swojej działalności objętej procedurą szczególną, wskutek czego nie spełnia on już warunków niezbędnych do stosowania tej procedury szczególnej;
- c) wszelkich zmianach informacji przekazanych uprzednio państwu członkowskiemu identyfikacji.

2. W przypadku gdy nastąpiła zmiana państwa członkowskiego identyfikacji zgodnie z art. 57f, podatnik lub pośrednik działający na jego rzecz informuje o tej zmianie oba stosowne państwa członkowskie nie później niż dziesiątego dnia miesiąca następującego po tej zmianie. Podatnik lub pośrednik działający na jego rzecz przekazuje nowemu państwu członkowskiemu identyfikacji dane rejestracyjne wymagane w przypadku stosowania przez podatnika procedury szczególnej po raz pierwszy.

Podsekcja 6

Wykluczenie

Artykuł 58

1. W przypadku gdy podatnik stosujący jedną z procedur szczególnych spełnia przynajmniej jedno z kryteriów wykluczenia określonych w art. 369e lub kryteriów skreślenia z rejestru identyfikacyjnego określonych w art. 363 lub w art. 369r ust. 1 i 3 dyrektywy 2006/112/WE, państwo członkowskie identyfikacji wyklucza tego podatnika z tej procedury szczególnej.

Tylko państwo członkowskie identyfikacji jest uprawnione do wykluczenia podatnika ze stosowania jednej z procedur szczególnych.

Państwo członkowskie identyfikacji opiera swoją decyzję w sprawie wykluczenia lub skreślenia na wszelkich dostępnych informacjach, w tym informacjach przekazanych przez dowolne inne państwo członkowskie.

2. Wykluczenie podatnika z procedury nieunijnej lub z procedury unijnej staje się skuteczne od pierwszego dnia kwartału kalendarzowego następującego po dniu, w którym decyzja w sprawie wykluczenia została wysłana do podatnika drogą elektroniczną. Jednakże w przypadku gdy wykluczenie jest spowodowane zmianą siedziby działalności gospodarczej, stałego miejsca prowadzenia działalności gospodarczej lub miejsca rozpoczęcia wysyłki lub transportu towarów, wykluczenie to staje się skuteczne od dnia tej zmiany.

3. Wykluczenie podatnika z procedury importu staje się skuteczne od pierwszego dnia miesiąca następującego po dniu, w którym decyzja w sprawie wykluczenia została wysłana do podatnika drogą elektroniczną, z wyjątkiem następujących sytuacji:

- a) w przypadku gdy wykluczenie jest spowodowane zmianą siedziby działalności gospodarczej lub stałego miejsca prowadzenia działalności gospodarczej – wówczas wykluczenie staje się skuteczne od dnia tej zmiany;
- b) w przypadku gdy wykluczenie wynika z systematycznego nieprzestrzegania zasad dotyczących tej procedury – wówczas wykluczenie jest skuteczne od dnia następującego po dniu, w którym decyzja w sprawie wykluczenia została przekazana podatnikowi drogą elektroniczną.

4. Z wyjątkiem sytuacji, o której mowa w ust. 3 lit. b), indywidualny numer identyfikacyjny VAT przyznany do celów stosowania procedury importu zachowuje ważność przez okres niezbędny do importu towarów, które zostały dostarczone przed datą wykluczenia, jednak okres ten nie może przekraczać dwóch miesięcy od tej daty.

5. W przypadku gdy pośrednik spełnia jedno z kryteriów skreślenia określonych w art. 369r ust. 2 dyrektywy 2006/112/WE, państwo członkowskie identyfikacji skreśla tego pośrednika z rejestru identyfikacyjnego i wyklucza podatników reprezentowanych przez tego pośrednika z procedury importu.

Jedynie państwo członkowskie identyfikacji może skreślić pośrednika z rejestru identyfikacyjnego.

Państwo członkowskie identyfikacji opiera swoją decyzję w sprawie skreślenia na wszelkich dostępnych informacjach, w tym informacjach przekazanych przez dowolne inne państwo członkowskie.

Skreślenie pośrednika z rejestru identyfikacyjnego staje się skuteczne od pierwszego dnia miesiąca następującego po dniu, w którym decyzję o skreśleniu wysła się drogą elektroniczną pośrednikowi oraz podatnikom, których on reprezentuje, z wyjątkiem następujących sytuacji:

- a) w przypadku gdy skreślenie jest spowodowane zmianą jego siedziby działalności gospodarczej lub stałego miejsca prowadzenia działalności gospodarczej – wówczas skreślenie staje się skuteczne od dnia tej zmiany;
- b) w przypadku gdy skreślenie pośrednika wynika z systematycznego nieprzestrzegania przez niego zasad dotyczących procedury importu – wówczas skreślenie jest skuteczne od dnia następującego po dniu, w którym decyzja w sprawie skreślenia została przekazana drogą elektroniczną pośrednikowi oraz podatnikom, których on reprezentuje.

Artykuł 58a

W przypadku podatnika stosującego jedną z procedur szczególnych, który przez okres dwóch lat nie dostarcza towarów ani nie świadczy usług objętych tą procedurą w żadnym państwie członkowskim konsumpcji, uznaje się, że zakończył on swoją działalność podlegającą opodatkowaniu w rozumieniu odpowiednio art. 363 lit. b), art. 369e lit. b), art. 369r ust. 1 lit. b) lub art. 369r ust. 3 lit. b) dyrektywy 2006/112/WE. To zakończenie działalności nie uniemożliwia mu stosowania procedury szczególnej, jeżeli wznowi swoją działalność objętą dowolną z procedur.

Artykuł 58b

1. W przypadku gdy podatek zostaje wykluczony z jednej z procedur szczególnych z powodu systematycznego nieprzestrzegania zasad dotyczących tej procedury, podatek ten pozostaje wykluczony ze stosowania którejkolwiek z procedur szczególnych we wszystkich państwach członkowskich przez okres dwóch lat następujących po okresie rozliczeniowym, w którym podatek był wykluczony.

Akapit pierwszy nie ma jednak zastosowania do procedury importu, jeżeli wykluczenie było spowodowane systematycznym nieprzestrzeganiem zasad dotyczących tej procedury przez pośrednika działającego na rzecz podatnika.

W przypadku gdy pośrednik zostaje skreślony z rejestru identyfikacyjnego w związku z systematycznym nieprzestrzeganiem zasad dotyczących procedury importu, nie może on występować w charakterze pośrednika przez okres dwóch lat następujących po miesiącu, w którym został on skreślony z rejestru.

2. Uznaje się, że podatnik lub pośrednik systematycznie nie przestrzega zasad dotyczących jednej z procedur szczególnych, w rozumieniu art. 363 lit. d), art. 369e lit. d), art. 369r ust. 1 lit. d), art. 369r ust. 2 lit. c) lub art. 369r ust. 3 lit. d) dyrektywy 2006/112/WE, przynajmniej w następujących przypadkach:

- a) gdy zgodnie z art. 60a państwo członkowskie identyfikacji wystosowało do podatnika lub pośrednika działającego na jego rzecz ponaglenie dotyczące trzech bezpośrednio poprzedzających okresów rozliczeniowych, a w terminie dziesięciu dni od wysłania ponaglenia nie złożono deklaracji VAT za każdy z tych okresów;
- b) gdy zgodnie z art. 63a państwo członkowskie identyfikacji wystosowało do podatnika lub pośrednika działającego na jego rzecz ponaglenie dotyczące trzech bezpośrednio poprzedzających okresów rozliczeniowych, a podatnik lub pośrednik ten nie zapłacił pełnej wykazanej kwoty VAT za każdy z tych okresów rozliczeniowych w terminie dziesięciu dni od wysłania ponaglenia, z wyjątkiem przypadków gdy pozostała niezapłacona kwota wynosi mniej niż 100 EUR za każdy z okresów rozliczeniowych;
- c) gdy po wniosku wystosowanym przez państwo członkowskie identyfikacji oraz po upływie jednego miesiąca od kolejnego ponaglenia przez to państwo podatnik lub pośrednik działający na jego rzecz nie udostępnił w formie elektronicznej ewidencji, o której mowa w art. 369, 369k i 369x dyrektywy 2006/112/WE.

Artykuł 58c

Podatnik, który został wykluczony z procedury nieunijnej lub procedury unijnej, musi uregulować wszystkie zobowiązania z tytułu VAT dotyczące dostaw towarów lub świadczenia usług powstałe po dniu, w którym wykluczenie stało się skuteczne, bezpośrednio wobec organów podatkowych zainteresowanego państwa członkowskiego konsumpcji.

Podsekcja 7

Deklaracja VAT

Artykuł 59

1. Każdy okres rozliczeniowy w rozumieniu art. 364, 369f lub 369s dyrektywy 2006/112/WE stanowi odrębny okres rozliczeniowy.

2. W przypadku gdy, zgodnie z art. 57d ust. 1 akapit drugi, procedura nieunijna lub procedura unijna ma zastosowanie od dnia pierwszej dostawy lub świadczenia usług, podatnik składa odrębną deklarację VAT obejmującą kwartał kalendarzowy, w którym miały miejsce pierwsza dostawa towarów lub pierwsze świadczenie usług.

3. W przypadku gdy podatnik został zarejestrowany w ramach procedury nieunijnej oraz procedury unijnej w trakcie okresu rozliczeniowego, podatnik ten składa państwu członkowskiemu identyfikacji deklaracje VAT i wnosi na jego rzecz odpowiednie płatności w ramach każdej z procedur w odniesieniu do dokonanych dostaw towarów lub świadczonych usług i okresów objętych tą procedurą.

4. W przypadku zmiany państwa członkowskiego identyfikacji zgodnie z art. 57f po pierwszym dniu danego okresu rozliczeniowego, podatnik lub pośrednik działający na jego rzecz składa deklaracje VAT i wnosi odpowiednie płatności zarówno na rzecz byłego, jak i nowego państwa członkowskiego identyfikacji w odniesieniu do dostaw towarów dokonanych lub usług świadczonych w trakcie odpowiednich okresów, w których te państwa członkowskie były państwami członkowskimi identyfikacji.

Artykuł 59a

W przypadku gdy podatnik stosujący procedurę szczególną nie dokonywał dostaw towarów ani nie świadczył usług w żadnym państwie członkowskim konsumpcji w ramach tej procedury szczególnej w trakcie okresu rozliczeniowego oraz nie ma korekt do wprowadzenia w odniesieniu do poprzednich deklaracji, wówczas on lub pośrednik działający na jego rzecz składa deklarację VAT, w której wskazuje, że w tym okresie nie były dokonywane żadne dostawy towarów ani świadczone żadne usługi (zerowa deklaracja VAT).

Artykuł 60

Kwoty wykazane w deklaracjach VAT sporządzonych w ramach procedur szczególnych nie podlegają zaokrągleniu w górę ani w dół do najbliższej pełnej jednostki monetarnej. Podatnik wykazuje i uiszcza dokładną kwotę VAT.

Artykuł 60a

Państwo członkowskie identyfikacji przypomina drogą elektroniczną podatnikom lub pośrednikom działającym na ich rzecz, którzy nie złożyli deklaracji VAT zgodnie z art. 364, 369f lub 369s dyrektywy 2006/112/WE, o obowiązku złożenia takiej deklaracji. Państwo członkowskie identyfikacji wystosowuje ponaglenie dziesiątego dnia po upływie terminu, w którym deklaracja powinna była zostać złożona, oraz informuje pozostałe państwa członkowskie drogą elektroniczną o wystosowaniu ponaglenia.

Za wszelkie kolejne ponaglenia i kroki podejmowane w celu wymierzenia i poboru VAT odpowiedzialne jest zainteresowane państwo członkowskie konsumpcji.

Niezależnie od wszelkich ponagleń wystosowanych przez państwo członkowskie konsumpcji oraz podjętych przez nie kroków, podatnik lub pośrednik działający na jego rzecz składa deklarację VAT w państwie członkowskim identyfikacji.

Artykuł 61

1. Zmiany kwot zawartych w deklaracji VAT dotyczącej okresów poprzedzających i obejmujących ostatni okres rozliczeniowy w 2020 r., po jej złożeniu, dokonuje się wyłącznie w drodze korekt tej deklaracji, a nie poprzez dostosowania w kolejnej deklaracji.

Zmiany kwot zawartych w danej deklaracji VAT dotyczącej okresów od pierwszego okresu rozliczeniowego w 2021 r., po jej złożeniu, dokonuje się wyłącznie w drodze dostosowań w kolejnej deklaracji.

2. Korekty, o których mowa w ust. 1, składa się drogą elektroniczną państwu członkowskiemu identyfikacji w ciągu trzech lat od dnia, w którym należało złożyć pierwotną deklarację.

Powyższe przepisy nie mają jednakże wpływu na zasady dotyczące wymierzenia podatku i korekt obowiązujące w państwie członkowskim konsumpcji.

Artykuł 61a

1. Podatnik lub pośrednik działający na jego rzecz składa końcową deklarację VAT oraz wszelkie poprzednie deklaracje składane po terminie, a także dokonuje odpowiednich płatności, w państwie członkowskim, które było państwem identyfikacji w chwili zaprzestania, wykluczenia lub zmiany, w przypadkach gdy:

- a) zaprzestaje on stosowania jednej z procedur szczególnych;
- b) zostaje wykluczony z jednej z procedur szczególnych;
- c) zmienia państwo członkowskie identyfikacji zgodnie z art. 57f.

Wszelkie korekty końcowej deklaracji i poprzednich deklaracji, które powstały po złożeniu końcowej deklaracji, muszą zostać uregulowane bezpośrednio wobec organów podatkowych zainteresowanego państwa członkowskiego konsumpcji.

2. Pośrednik składa końcowe deklaracje VAT w odniesieniu do wszystkich podatników, na rzecz których działa, oraz wszelkie poprzednie deklaracje składane po terminie, a także dokonuje odpowiednich płatności, w państwie członkowskim, które było państwem członkowskim identyfikacji w chwili skreślenia lub zmiany, w przypadkach gdy:

- a) zostaje on skreślony z rejestru identyfikacyjnego;
- b) zmienia państwo członkowskie identyfikacji zgodnie z art. 57f ust. 2.

Wszelkie korekty końcowej deklaracji i poprzednich deklaracji, które powstały po złożeniu końcowej deklaracji, muszą zostać uregulowane bezpośrednio wobec organów podatkowych zainteresowanego państwa członkowskiego konsumpcji.

Podsekcja 7a

Procedura importu – zdarzenie powodujące powstanie obowiązku podatkowego

Artykuł 61b

Do celów stosowania art. 369n dyrektywy 2006/112/WE moment zaakceptowania płatności oznacza moment, w którym podatnik korzystający z procedury importu lub osoba działająca na jego rzecz otrzymują potwierdzenie płatności, wiadomość o autoryzacji płatności lub zobowiązanie nabywcy do dokonania płatności, bez względu na to, kiedy dojdzie do faktycznego wpłacenia kwoty pieniężnej, w zależności od tego, co nastąpi wcześniej.

Podsekcja 8

Waluta

Artykuł 61c

W przypadku gdy państwo członkowskie identyfikacji, którego walutą nie jest euro, określi wymóg sporządzania deklaracji VAT w swojej walucie krajowej, wymóg ten ma zastosowanie do deklaracji VAT wszystkich podatników stosujących procedury szczególne.

Podsekcja 9

Płatności

Artykuł 62

Bez uszczerbku dla art. 63a akapit trzeci i art. 63b podatnik lub pośrednik działający na jego rzecz dokonuje wszelkich płatności na rzecz państwa członkowskiego identyfikacji.

Płatności VAT wniesione przez podatnika lub pośrednika działającego na jego rzecz zgodnie z art. 367, 369i lub 369v dyrektywy 2006/112/WE odnoszą się konkretnie do deklaracji VAT złożonej zgodnie z art. 364, 369f lub 369s tej dyrektywy. Wszelkie późniejsze dostosowania zapłaconych kwot dokonywane są przez podatnika lub pośrednika działającego na jego rzecz tylko w odniesieniu do tej deklaracji i nie mogą być przypisane do innej deklaracji ani dostosowane w kolejnej deklaracji. Każda z płatności zawiera odniesienie do numeru referencyjnego tej konkretnej deklaracji.

Artykuł 63

Państwo członkowskie identyfikacji, które otrzymało płatność na kwotę wyższą niż kwota wynikająca z deklaracji VAT złożonej na podstawie art. 364, 369f lub 369s dyrektywy 2006/112/WE, zwraca nadpłaconą kwotę bezpośrednio danemu podatnikowi lub pośrednikowi działającemu na jego rzecz.

W przypadku gdy państwo członkowskie identyfikacji otrzymało kwotę wynikającą z deklaracji VAT, którą następnie uznano za nieprawidłową, a państwo to rozdzieliło już tę kwotę między państwa członkowskie konsumpcji, każde z tych państw członkowskich konsumpcji zwraca swoją odpowiednią część jakiegokolwiek nadpłaconej kwoty bezpośrednio podatnikowi lub pośrednikowi działającemu na jego rzecz.

Jednakże w przypadku gdy nadpłaty dotyczą okresów poprzedzających i obejmujących ostatni okres rozliczeniowy w 2018 r., państwo członkowskie identyfikacji zwraca stosowną część odpowiedniej części kwoty zatrzymanej zgodnie z art. 46 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 904/2010, a państwa członkowskie konsumpcji zwracają różnicę między nadpłaconą kwotą a kwotą zwracaną przez państwo członkowskie identyfikacji.

Państwa członkowskie konsumpcji informują państwo członkowskie identyfikacji drogą elektroniczną o wysokości zwróconych kwot.

Artykuł 63a

W przypadku gdy podatnik lub pośrednik działający na jego rzecz złożył deklarację VAT na podstawie art. 364, 369f lub 369s dyrektywy 2006/112/WE, ale nie dokonano żadnych płatności lub dokonana płatność jest niższa od kwoty wynikającej z deklaracji, państwo członkowskie identyfikacji, dziesiątego dnia następującego po ostatnim dniu, w którym płatność powinna być zostać dokonana zgodnie z art. 367, 369i lub 369v dyrektywy 2006/112/WE, przypomina podatnikowi lub pośrednikowi działającemu na jego rzecz drogą elektroniczną o wszelkich zaległych kwotach VAT.

Państwo członkowskie identyfikacji informuje drogą elektroniczną państwa członkowskie konsumpcji o wysłaniu ponaglenia.

Za wszelkie kolejne ponaglenia i kroki podejmowane w celu poboru VAT odpowiedzialne jest zainteresowane państwo członkowskie konsumpcji. Po wystosowaniu przez państwo członkowskie konsumpcji takich kolejnych ponagleń odpowiadającą kwotę VAT uiszcza się na rzecz tego państwa członkowskiego.

Państwo członkowskie konsumpcji informuje państwo członkowskie identyfikacji drogą elektroniczną o wystosowaniu takiego ponaglenia.

Artykuł 63b

W przypadku niezłożenia deklaracji VAT lub w przypadku gdy deklaracja VAT została złożona po terminie lub jest niekompletna lub nieprawidłowa, lub w przypadku zwłoki w zapłacie VAT, wszelkie odsetki, kary lub wszelkie inne opłaty są obliczane i wymierzone przez państwo członkowskie konsumpcji. Podatnik lub pośrednik działający na jego rzecz uiszcza takie odsetki, kary lub wszelkie inne opłaty bezpośrednio na rzecz państwa członkowskiego konsumpcji.

Podsekcja 10

Ewidencja

Artykuł 63c

1. Aby została uznana za wystarczająco szczegółową w rozumieniu art. 369 i 369k dyrektywy 2006/112/WE, ewidencja prowadzona przez podatnika musi zawierać następujące informacje:

- a) państwo członkowskie konsumpcji, na rzecz którego dokonywane są dostawy towarów lub świadczone są usługi;
- b) rodzaj usług lub opis i ilość dostarczonych towarów;
- c) datę świadczenia usług lub dostarczenia towarów;
- d) podstawę opodatkowania ze wskazaniem użytej waluty;
- e) wszelkie dalsze kwoty podwyższające lub obniżające podstawę opodatkowania;
- f) zastosowaną stawkę VAT;
- g) kwotę należnego VAT ze wskazaniem użytej waluty;
- h) datę i kwotę otrzymanych płatności;
- i) wszelkie płatności zaliczkowe otrzymane przed dostawą towarów lub świadczeniem usług;
- j) w przypadku gdy wystawiono fakturę – informacje zawarte na fakturze;
- k) w przypadku usług – informacje wykorzystywane do określenia miejsca, w którym nabywca ma siedzibę lub stałe miejsce zamieszkania, lub zwykłe miejsce pobytu, natomiast w przypadku towarów – informacje wykorzystywane do określenia miejsca rozpoczęcia i zakończenia wysyłki lub transportu towarów do nabywcy;
- l) wszelkie dowody dotyczące możliwych zwrotów towarów, w tym podstawę opodatkowania i zastosowaną stawkę VAT.

2. Aby została uznana za wystarczająco szczegółową w rozumieniu art. 369x dyrektywy 2006/112/WE, ewidencja prowadzona przez podatnika lub pośrednika działającego na jego rzecz musi zawierać następujące informacje:

- a) oznaczenie państwa członkowskiego konsumpcji, na rzecz którego dokonywana jest dostawa towarów;
- b) opis oraz ilość dostarczonych towarów;
- c) datę dostawy towarów;
- d) podstawę opodatkowania ze wskazaniem użytej waluty;
- e) wszelkie dalsze kwoty podwyższające lub obniżające podstawę opodatkowania;
- f) zastosowaną stawkę VAT;
- g) kwotę należnego VAT ze wskazaniem użytej waluty;
- h) datę i kwotę otrzymanych płatności;
- i) w przypadku gdy wystawiono fakturę – informacje zawarte na fakturze;
- j) informacje wykorzystywane do określenia miejsca, w którym rozpoczyna się i kończy wysyłka lub transport towarów do nabywcy;
- k) wszelkie dowody dotyczące możliwych zwrotów towarów, w tym podstawę opodatkowania i zastosowaną stawkę VAT;
- l) numer zamówienia lub niepowtarzalny numer transakcji;
- m) niepowtarzalny numer przesyłki w przypadku, gdy podatnik ten bezpośrednio uczestniczy w dostawie.

3. Informacje, o których mowa w ust. 1 i 2, podlegają ewidencjonowaniu przez podatnika lub pośrednika działającego na jego rzecz w taki sposób, aby możliwe było ich niezwłoczne udostępnienie drogą elektroniczną oraz dla każdego pojedynczego dostarczonego towaru lub każdej świadczonej usługi.

W przypadku gdy podatnik lub pośrednik działający na jego rzecz został wezwany do przedłożenia drogą elektroniczną ewidencji, o której mowa w art. 369, 369k i 369x dyrektywy 2006/112/WE, i nie przedłożył ich w ciągu 20 dni od daty wezwania, państwo członkowskie identyfikacji przesyła podatnikowi lub pośrednikowi działającemu na jego rzecz ponaglenie dotyczące przedłożenia tej ewidencji. Państwo członkowskie identyfikacji informuje drogą elektroniczną państwa członkowskie konsumpcji o wysłaniu ponaglenia.”.

Podsekcja 11

Uregulowania szczególne dotyczące deklarowania i zapłaty VAT z tytułu importu

Artykuł 63d

Stosowanie miesięcznej zapłaty VAT z tytułu importu zgodnie z uregulowaniami szczególnymi dotyczącymi deklarowania i zapłaty VAT z tytułu importu przewidzianymi w tytule XII rozdział 7 dyrektywy 2006/112/WE może być uzależnione od spełnienia warunków mających zastosowanie do odroczenia płatności należności celnych zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiającym unijny kodeks celny⁶.

Do celów stosowania uregulowań szczególnych państwa członkowskie mogą uznać warunek dotyczący „zgłoszenia towarów organom celnym na rzecz osoby, dla której są one przeznaczone” za spełniony, jeżeli osoba zgłaszająca towary organom celnym oświadczy, że zamierza skorzystać z uregulowania szczególnego i pobrać VAT od osoby, dla której towary te są przeznaczone.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2021 r.

Od dnia 1 października 2020 r. państwa członkowskie zezwalają jednak podatnikom i pośrednikom działającym na ich rzecz na przedkładanie informacji wymaganych na mocy art. 360, 369c lub 369o dyrektywy 2006/112/WE do celów rejestracji w ramach procedur szczególnych.

⁶ Dz.U. L 269 z 10.10.2013, s. 1.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

*W imieniu Rady
Przewodniczący*
